

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IOVIȚA, VIRGIL

Mister Sakfärfund / Virgil Iovița. - Deva : Editura Emia,
2021

ISBN 978-973-753-507-8

821.135.1

Coperta 1: Pictură de Nora Hurban

Coperta 4: Fotografia autorului, din arhiva personală

Tehnoredactare: Editura Emia

Copertă: Sebastian – Codruț Făgăraș

Corectura: Autorul

Copyright: Autorul

www.emia.ro

Casa de Editare Emia

Deva,

edituraemia@yahoo.com, oflice@emia.ro

VIRGIL IOVIȚA

MISTER
SAKFÄRFUND

Editura Emia

CAPITOLUL I

Pe scena pavilionului de vară, pavilion care se află în mijlocul Parcului Bio-Agro-Industrial al plasei Halasca, cât și-n jurul lui se află adunată foarte multă lume ca să-l primească pe trimisul Guvernului Mondial, comisarul Sakfărfund. Înaltul funcționar este șeful Departamentului Internațional Proeducație din cadrul guvernului și vine ca să monitorizeze starea sufletească și de spirit, sentimentele, convingerile, atitudinile, mentalitățile și modul de comportare a oamenilor din plasa Halasca. Pe straturile atmosferei și stratosferei de deasupra parcului sunt proiectate diferite imagini cu scene din istoria lumii și a plasei, formând acum, în miezul zilei, o imensă și feerică cupolă. Pe aleile parcului, pe pereții interiori și exteriori ai pavilionului sunt instalate un mare număr de ecrane de toate mărimile, pe care sunt prezentate scene din viața și activitatea de inspector a comisarului. Aflând că demnitarul, ca orice membru al Guvernului Mondial, călătorește numai cu făruri zburătoare, majoritatea cetățenilor sunt nerăbdători ca să vadă cum arată în realitate un astfel de aparat de zbor. Mai văzuseră ei așa ceva prin filme sains fiction ori prin reviste, dar în realitate – niciodată. Acum sperau că vor vedea o astfel de navă spațială. Doi bărbați în vârstă, din mijlocul mulțimii, își dau și ei cu părerea, ca mulți alții, de alfel.

- Credeam că-o să mă prăpădesc și n-am s-apuc să văd un ozeneu de-a adevăratelea, spuse unul dintre ei,

pregătindu-și tacticos ochelarii pe care-i folosisese până acum pe timpul eclipselor de soare.

- Iar eu cred că vom avea parte astăzi de încă o minune dintr-alea care de-o vreme încoace se întâmplă destul de des în plasă, adăugă celălalt, în timp ce regla binoclul.

Pe ici, pe colo oamenii se contraziceau în ceea ce privește forma ozeneului, unii susținând că e rotund, alții că ar fi ca o stea, destui susțin sus și tare că ar arăta ca un disc. Ba, mai sunt și din cei care își dau cu părerea în ceea ce privește mărimea și proveniența aparatului respectiv.

Consiliul General al Plasei a luat în unanimitate hotărârea ca primirea comisarului să se facă în acest loc, deoarece, pavilionul având copertina culisantă, ozeneul ar putea ateriza direct pe scena care are o suprafață de câteva sute de metri pătrați. Pentru primirea înaltului oaspete sunt prezenți cei doi stâlpi ai plasei, perfectul plasei, domnul Rumeguș, managerul perfecturii, domnul Goleșie, doamna Malagamba, subperfectul, consilieri de bază, primari mai de vază, directori de servicii secretizate și desecretizate, jurnaliști și multe alte personalități, iar dintre patronii celor mai mari combinate pentru tăiat frunză la câini, prezenți pe scenă, nu lipsec domni Chităfiță și Fițăchiță. Acum, când se apropie momentul aterizării comisarului, adică la ora douăsprezece fix, lumea privește în sus, unii bucuroși, alții curioși, dar și destui cu teamă. În mijlocul scenei se află perfectul și managerul.

- Oare va avea loc pentru aterizare? Întrebă perfectul.

- Are, mijlocul scenei e liber. Altceva mă îngrijorează însă acum.

- Ce anume?

- Precum văd, cei mai importanți invitați probabil că s-au înțeles ca să saboteze monitorizarea de azi.

- Păi aia e, că nu-s prezenți și ne-au lăsat cu ochii în soare, caută să-l liniștească managerul. Numai ce terminai de făcut prezența a treia oară, iar doamna Morala și domnul Moral văd că n-au binevoit să vină. Și de ei o să fie mare nevoie. Of, of!

- Poate că întârzie.

- Bine-ar fi, dar nu cred. Și nu răspund nici la telefon. Dar poate c-o să procedăm în așa fel încât să nu se observe lipsa lor. Adică, vom încerca să-l ducem pe comisar cu vorba. Cu c-o fi și-o păți, îl mai tragem uneori pe sfoară, dacă ține, iar dacă nu ține, îl vom îngropa în aur, cum am mai procedat și cu alți inspectori, poate mai de soi ca el.

Perfectul Rumeguș își consultă ceasul de la mână și, văzând că mai sunt doar câteva secunde până la aterizare, începu ca să strige în difuzoare:

- Liniște! Liniște, oameni buni și dragi! Se apropie clipa sosirii domnului comisar Sakfărfund. Vă rog din suflet ca să faceți liniște!

La rugămintea perfectului, în pavilion și-n parc, se făcu o liniște deplină. Privirile tuturor sunt îndreptate spre cer. La ora douăsprezece fix se auzi un sunet asemănător piuitului unui puișor de găină abia ieșit din ou. Imediat, deasupra scenei, la o înălțime de aproximativ zece metri, apăru ca prin minune, un bărbat în carne și oase, de vârstă mijlocie. Începu un vuiet al mulțimii, apoi urmară aplauzele. Bărbatul, după ce privi roată câteva clipe pe deasupra mulțimii, începu să coboare fără grabă treptele unei scări în spirală, invizibilă, zâmbind fermecător, într-o mână având geanta diplomat, iar cu cealaltă salutând oamenii, ce-l sorbeau din ochi. Comisarul este un tip impunător, cam de doi metri, suplu, îmbrăcat într-un

costum englezesc impecabil. Dacă n-ar fi chel și nebărbierit de două săptămâni și dacă n-ar avea nasul atât de lung, încât două nasuri pare că stau să se cocoșească, am zice că-i leit artistul playboy Furkoy Manglidoy. Dat fiind faptul că viteza de deplasare a farfuriei zburătoare de la sediul guvernului până în plasa Halasca a fost infinit mai mare decât cea a luminii, chelia comisarului este atât de lustruită încât strălucește orbitor, fapt ce face ca majoritatea dintre cei prezenți să evite să-i privească chipul.

Când oaspetele păși pe scenă, perfectul se prezentă și, după o strângere de mână, făcându-se liniște în pavilion și-n parc, începu ca să vorbească cu emoție la microfon:

- Bine ați venit în plasa Halasca, Excelență...Luminăția-Voastră! Bun venit, Măria-Ta...Ta...Voastră! Na, că nu știm cum să ne adresăm Domniei-Voastre...

- Simplu ca bună-ziua, domnule perfect: mister Sakfărfund, mister spus cu accentul pe prima silabă.

- Mister Sakfărfund. E bine cum accentuai, mister...?

- Foarte bine, domnule pefect.

- No, atunci vă urăm încă odată bun sosit în plasa Halasca, mister Sakfărfund!

Imediat se auzi vocea de contrabas a comisarului în difuzoare:

- Bine v-am găsit, stimați și dragi cetățeni ai minunatei plase Halasca!

Salutul comisarului este răsplătit cu îndelungi ropote de aplauze, cu puternice urale și ovații, iar cuvântul „mister” se auzi rostit mai bine de zece secunde și prin parc. După ce la rugămintea managerului se făcu liniște în pavilion și-n jurul lui, perfectul Rumeguș spuse la microfon: Stimați și dragi cetățeni! Acum, după ce ați auzit piuitul

Respect pozele lui și l-ai văzut pe mister Sakfărfund în carne și oase, vă rog pe toți cei care rămâneți în apropierea pavilionului să păstrați o liniște perfectă, pentru ca activitatea noastră să se desfășoare în cele mai bune condiții. Vă mulțumesc!

După ce se făcu liniște deplină, perfectul Rumeguș îl invită pe comisar la o masă rotundă, masă pe care, în timp ce ovațiile și aplauzele erau în toi, managerul Goleșie o teleportase în mijlocul scenei, împreună cu trei fotolii sculptate și poleite cu aur. Înainte de a se așeza la masă, comisarul privi în jurul său și chipul i se acoperi de o bucurie din ce în ce mai mare. Acum fața i se ilumina. Nu-i venea să creadă că este adevărat ceea ce vedea pe scenă. Cele douăsprezece mese rotunde teleportate de manager în urmă cu câteva clipe, așezate în cerc în jurul său, nu erau puse la întâmplare, ci formau Zodiacele Europene. Astfel, pe prima masă din stânga lui se afla o etichetă pe care scrie cu litere majuscule „ZODIA GEMENI”, pe a doua masă o etichetă cu „ZODIA TAUR”. În continuare sunt marcate celelalte zodii, pe masa a douăsprezecea, aflată în dreapta sa, fiind așezată eticheta pe care scrie „ZODIA RAC”. În jurul meselor sunt așezate fotolii argintate. Fețele de masă și vasele cu flori de pe mese au culori splendide, compatibile cu zodiile respective. Comisarul privește, admiră și nu-i vine să creadă că tot ceea ce vede este realitate, și nu vis. La rândul său, perfectul este încântat de fericirea care l-a cuprins pe comisar.

- Am crezut că veniți cu soția, despre care se știe că este un foarte, foarte mare astrolog. De aceea ne-am gândit să-i facem o surpriză plăcută, prin ceea ce vedeți, mister...

- Da, trebuia și ea ca să mă însoțească, dar a trebuit să plece inopinat cu sorcova pe o planetă din constelația Scorpion, dacă mi-aduc bine aminte. Deja mi-e ciudă că nu-i prezintă. Îmi pare foarte rău. În ceea ce mă privește, recunosc că n-am văzut așa ceva nicăieri pe unde am călătorit până acum! Sunteți foarte originali! Vă mulțumesc! Această scenă pare a fi o oglindă în miniatură a cerului, o îmbinare firească a zodiacului european cu cel chinezesc, egiptean, aztec, druidic arboricol și cu multe altele existente în lume.

Comisarul, perfectul și managerul luă loc la masă, apoi ceilalți invitați își ocupară locurile la celelalte douăsprezece mese, așezate, cum am mai spus, într-un cerc perfect. Poate că unii invitați se miră ori se întreabă de ce comisarul a venit singur la această activitate de monitorizare. A venit neînsoțit de consilieri, secretari, interpreți, bodiguarzi, pentru că dumnealui, ca orice funcționar al Guvernului Mondial, este un supraom, adică un om supradotat și superdotat, putând astfel ca să rezolve de unul singur toate problemele ce i s-ar ivi în cale, oricât de multe și complicate ar fi ele; pe de altă parte, persoana sa este ocrotită de forțe vizibile și invizibile, fie ele naturale ori supranaturale. De asemenea, cunoaște la perfecție toate limbile și dialectele țărilor, principatelor, triburilor și altor formațiuni statale membre ale Uniunii Lumii Libere.

După ce s-a așezat la masă, perfectul Rumeguș, care, după cum se știe, este un tip foarte curios, îndrăzni ca să-i pună o întrebare comisarului, după ce i-a cerut în prealabil permisiunea:

- Stai și mă întreb- spuse el cu o voce timidă- de, ca tot omul, mister Sakfărfund, cum de n-am văzut și abia

Respect p am auzit ozeneul cu care ați binevoit să zburati până aici?

Oare, cum, mister...? Mare minune!

- Da` de unde! Nu e vorba de nicio minune, domnule perfect. Totul este foarte simplu. N-ați văzut farfuria fiindcă a zburat în spațiul dintre Universul nr.13, acela în care existăm și suntem prezenți noi aici și acum, și Universul nr.14, paralel cu primul. M-am deplasat între ele, fiindcă în acea zonă orice obiect poate atinge o viteză mult mai mare ca viteza luminii, practic infinit de mare, și asta proporțional cu masa obiectului care se deplasează. Ozeneul din dotarea mea are peste 500 de tone și nu-l vedeți și nu-l auziți fiindcă se află staționat în Universul nr.14, plutind- și arată cu degetul mare în sus- deasupra noastră, la vreo zece metri înălțime, cu cele zece motoare antigravitaționale funcționând la relanti.

Acum trebuie ca să explicăm, în mare, de ce comisarul poate să vadă, să audă și să călătorească în alte universuri paralele, precum și printre ele. Dumnealui, ca orice membru al Guvernului Mondial, a fost supus înainte de a fi cooptat în acea prestigioasă instituție unor operații complicate, unor transformări, modificări și testări, multe ca număr, în decursul a foarte multor ani. Astfel, pentru a putea ca să vadă, să audă și să se deplaseze în cele 99 de universuri paralele, i s-au fixat pe retina ochilor și-n celulele din vârful nasului niște bastonașe speciale, în urechi i s-au înlocuit nicovale și ciocănelul originare cu altele artificiale, mult mai performante, iar în creier i s-au implementat neuroni naturali și supraneuroni artificiali. De asemenea, datorită acestor modificări, dar și a altor cauze, despre care noi știm prea puțin în prezent, comisarul îi poate vedea pe oameni așa cum își închipuie

sau cred că sunt la un moment dat, conform zodiacului/zodiacurilor pe care îl/le adoptă, fiecare în parte.

De la masa zodiei Taur ceru permisiunea să ia cuvântul colonelul Cocos:

- Mă scuzați, mister... Sunt colonelul Cocos, șeful Departamentului de Apărare și Dezvoltare a Ființelor din plasă. Știți, ca urmare a celor afirmate de Domnia-Voastră, cum că acel ozeneu ar sta deasupra capetelor noastre, cu greutatea aceea imensă, înseamnă că, ipotetic vorbind, în caz de defecțiune la sistemul de frânare ori de scurtcircuit la sistemul de echilibrare, sau cine știe pe unde, oare dacă atunci s-ar prăbuși în acel univers paralel cu al nostru, nu cumva va fi afectată vreo ființă din plasa Halasca?

- Este exclus, domnule colonel Taur. Vă rog să nu vă supărați că mă adresez dumneavoastră astfel. Știți, eu obișnuiesc să mă adresez unui om mai puțin după nume și mai mult după chipul și forma pe care o are sau crede că o are pe timpul conversației.

- Nu mă supăr deloc, mister..., ba, dimpotrivă, îmi pare bine că mă numiți astfel.

- Atunci e o.k. Deci să nu-și facă nimeni probleme, fiindcă nu va fi clintit nici măcar un fir de păr de pe capul celor prezenți aici. Chiar dacă întâmplător ar cădea peste noi, ozeneul fiind în universul vecin, am simți cu toții doar o binecuvântată ușurare sufletească, și nimic altceva.

- Vă mulțumim, mister Sakfărfund. Acum o să stau liniștit aci în zodia mea. Taur fiind, sunt totodată numai ochi și urechi la tot ce se spune și ce mișcă aci și-n întreaga plasă. Da, parcă mi se luă un bolovan de pe inimă.

Câtă vreme colonelul Cocos a solicitat aceste lămuriri, perfectul Rumeguș i-a trimis managerului Goleșie pe telefonul mobil următorul mesaj: „Numai o clipă de zăream ozeneul, făceam noi unul poate și mai performant. Chiar dacă eram nevoiți să zburăm cu o viteză mai mică decât a luminii prin universul ăsta al nostru, măcar am fi demonstrat că nu suntem mai prejos decât ăia din consorțiul ăla ruso-chino-american, care se laudă că produce în serie farfurii zburătoare pentru guvernele din univers. Păcat!”

Managerul dădu următorul răspuns acestui mesaj: „Mare păcat!”

Constatând că pe scenă s-a instaurat o atmosferă de încredere, comisarul spuse:

- Privindu-vă cu mare atenție, constat că pe a ceastă scenă se află lumea bună a plasei

Halasca și că ea aparține mai multor zodii. Sunt fericiți că mă aflu în mijlocul dumne-voastră. Credeți-mă, am venit aici nu numai pentru o monitorizare de rutină, cât și pentru un schimb de experiență, în urma căruia să putem trage cu toții foloasele cuvenite. Educația cetățenească, morala superioară și moralul ridicat al cetățenilor plasei Halasca sunt cunoscute până sus la guvern meu, ceea ce trebuie să constituie un prilej de bucurie pentru noi toți.

După ce se isprăviră aplauzele, comisarul continuă: Soția mea, Astrala, chiar acum se îndreaptă spre Jupiter, fiindcă numai El îi acordă un sprijin autentic, iar nouă tuturor o protecție din partea celor puternici. Astrala a binevoit să facă horoscopul acestei zile minunate, de miez de august, din care, cu îngăduința dumneavoastră, am să spicuiesc câteva previziuni mai importante din mesajul primit chiar acum pe telefonul meu mobil. Astfe, ne asigură soția mea,

cu toată certitudinea, că va fi o zi benefică pentru noi toți, din toate punctele de vedere, inclusiv pentru relațiile de colaborare, de investigare, de prietenie, de cuplu și mai ales de îmbogățire. Iar eu țin să-i mulțumesc din suflet pentru încurajare.

- Aveți dreptate, mister... Va fi întocmai cum spune doamna Astrala. Dar și până azi toate au mers strună în această plasă, pe care am onoarea s-o conduc. Numai o persoană, unul singur, un..., nici n-am cuvinte ca să-l descriu și nici n-are importanță cine anume este acel individ, mai trage din când în când la măsea. În rest, toate și toți, precum o să vedeți, sunt la locul lor și merg șnur, cum am mai spus. Totul la noi este perfect.

- Optimismul dumneavoastră mă bucură nespus, domnule perfect.

- Veți avea și în continuare parte de multe bucurii și sperăm că o să vă distrați de minune, auzind și văzând cele ce se întâmplă pe această scenă, mister... O să vedeți că avem parte de o ordine desăvârșită a trebuințelor, evenimentelor, a ființelor și lucrurilor; de când ne-am specializat în tăiat frunză la câini, avem locuri de muncă mai multe decât ne trebuie; necesarul de locuințe și locuri veșnice este asigurat sută la sută, iar Sistemul de Tras Sforile funcționează mai bine ca niciodată. Ce mai, toți suntem la locul nostru, stăm liniștiți și așteptăm să se împlinească ceea ce ne este scris.

- Mda, se întâmplă ceva spectaculos aici! La rândul meu, fiind oarecum inițiat de soție în știința astrologiei, vă asigur că acum Saturn creează posibilitatea cooperării tuturor celor aflați

aici. Să profităm deci, domnilor, doamnelor și domnișoarelor, de faptul că temperamentalul și